

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 07 0 K 013045 18 Kžk
Sarajevo, 13.11.2018. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Mujanović Ismete kao predsjednice vijeća, Radošević Sonje i Begić Jasmine kao članova vijeća, uz sudjelovanje Šeta Mevlide kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog K. D., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka d) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, po optužnici Županijskog/Kantonalnog tužiteljstva u M. broj T07 0 KT 0016264 16 od 06. 06. 2016. godine, izmijenjenoj dana 03. 03. 2017. godine i pred ovim sudom na pretresu od 13.11.2018. godine, nakon pretresa održanog dana 13.11.2018. godine u prisustvu federalne tužiteljice S. S., optuženog K. D. i njegovih branitelja advokata B. A. i J. D. iz M., donio je i dana 16.11.2018. godine, u prisustvu federalne tužiteljice S. S. i optuženog K. D., javno objavio

P R E S U D U

Optuženi K. D., sin K. i S., rođene C., rođen 07. 07. 1978. godine u M., sa prijavljenim prebivalištem u M., ... , sa završenom srednjom školom, elektromehaničar, neoženjen, nema djece, vojsku nije služio, nema vojni čin, nije odlikovan, lošeg imovnog stanja, po narodnosti Hrvat, državljanin Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske, JMBG....., osuđivan Presudom Općinskog suda u Mostaru broj 58 0 K 044658 08 K za krivično djelo Krađa iz člana 286. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine na uvjetnu osudu kojom mu je utvrđena kazna zatvora od 2 mjeseca, a koja se neće izvršiti ukoliko u roku od 2 godine računajući od dana pravosnažnosti presude ne počini novo krivično djelo, Presudom Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 000299 03 K od 12. 04. 2011. godine, za krivično djelo Razbojništvo iz člana 276. a u vezi sa članom 46. ranijeg Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine na kaznu zatvora u trajanju od četiri (4) mjeseca, ne vodi se drugi krivični postupak, nalazi se u pritvoru od 15. 03. 2016. godine

K R I V I J E

Što je

Dana 07. 03. 2016. godine, u M., oko 15,30 sati, u ulici..., nakon što je odlučio nabaviti novac za heroin o kome je ovisnik, došao u stan na I spratu zgrade u kojoj živi, kod susjede G. S., umirovljenice, rođene 1937. godine, sa kojom su njegovi roditelji K. i S. K. bili u bliskim i prijateljskim odnosima a za koju je znao da ima novca jer prima mirovinu te da novac dobiva i od sina G. G. koji živi i radi u K. a da nešto zaradi i od prodaje vina, pa je kod njene kćeri G. S., sa kojom je S. živjela u zajedničkom domaćinstvu, isti dan prije podne dok joj je pomagao oko čišćenja podruma u zgradi i bačve za kiseljenje kupusa, provjerio i utvrdio da ona taj dan radi drugu smjenu i da je njena majka G. S. u poslijepodnevnim satima sama u stanu te je iskoristivši tu situaciju, odnosno, odsustvo kćeri i povjerenje koje je G. S. imala u njega kao sina njenih prijatelja i susjeda, ušao u njezin stan u koji ga je pustila ne sumnjajući da bi je mogao napasti i povrijediti a što je on učinio i to tako što je od nje naručio 50 litara crnog vina, koje je inače nabavljala od G. L. iz T. kod M. a potom prodavala prijateljima i poznanicima, pa je nakon toga G. S. nazvala G. L. radi narudžbe vina za „S. sina” pa je poslije završetka tog telefonskog razgovora između njih dvije, fizički napao G. S. gurajući je od dnevnog boravka do spavaće sobe, zatim je uzeo njene igle za pletenje sa silikonskom vezicom i veći kuhinjski nož sa crnom drškom, te iako svjestan svog djela a htijući je usmrtiti, vrhovima igala tri puta ubo u predjelu prsa od kojih uboda je jedan sa prodorom u desno prsište između drugog i trećeg desnog rebra, ali je vidjevši da je živa i da se odupire napadu, od silikonske vezice koja povezuje igle za pletenje napravio omču, stavio je oko njenog vrata i snažno zategnuo tako da se vezica urezala duboko u tkivo vrata, ali je ona braneći se od napada i boreći za vlastiti život ponovo pružila otpor ogrebavši ga pri tom noktima ruku po licu, zatim je, iako svjestan svog djela i htijući je usmrtiti oštricom većeg kuhinjskog noža sa crnom drškom zadao joj dvije ubodne rane u predjelu prednje desne strane vrata od kojih je jedna plitka oko 1 cm a druga teška i po život opasna sa dubokim ubodnim kanalom od oko 16,5 cm, nanijevši joj tako ozljede u vidu tri tačkaste ubodne rane u predjelu prsnog koša od kojih jedna sa prodorom u desno prsište između drugog i trećeg desnog rebra, ubodnu ranu prednje desne strane vrata, sa ubodnim kanalom koji razrezuje kožu i površinski sloj podležecog mišića desne strane vrata do dubine 1 cm i ubodnu ranu prednje desne strane vrata sa prodorom u lijevo prsište tokom kojeg su ozlijeđeni i razrezani podložni prsnoključnosisasti mišić, unutarinja jugularna vena, prerezano 2/3 opsega dušnika, cijeli opseg lijeve potključne arterije te gornji režanj lijevog pluća a rez završava u tkivu plućevine do dubine od 4 cm i izljevom krvi u lijevo prsište te iskrvarenje uslijed čega je S. G. ubrzo preminula a na njenom tijelu su pronađene i druge ozljede u vidu oguljotine i krvnog podljeva kože donjeg djela lica, nosa, oba obraza i brade, zatim krvni podljevi obje nadlaktice i kože hrpta obje šake, brazdu davljenja na vratu, krvni podljev vrata i sredoprjsja, nagnječenje donjeg režnja desnog pluća, nakon čega je iz stana uzeo 600,00 kanadskih dolara i otišao u nepoznatom pravcu,

čime je učinio krivično djelo Ubistvo iz člana 166. st. 2. tačka d) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, pa ga sud primjenom citiranog zakonskog propisa, kao i primjenom članova 41., 42. i 49. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 19 (DEVETNAEST) GODINA

Na osnovu člana 57. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, optuženom se u izrečenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 15. 03. 2016. godine, do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, oštećeni G. S. i G. D. se upućuju da imovinskopравни zahtjev ostvaruju u parničnom postupku.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, optuženi se oslobađa troškova krivičnog postupka, tako da troškovi koji se odnose na prvostepeni postupak i postupak odlučivanja po žalbama protiv prvostepene presude, padaju na teret budžetskih sredstava Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru, dok ostali troškovi krivičnog postupka koji se odnose na pretres pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda.

O B R A Z L O Ž E N J E

Optužnicom Kantonalnog /Županijskog tužiteljstva u Mostaru broj T07 0 KT 0016264 16 od 06.06.2016. godine, izmijenjenom dana 03. 03. 2017. godine, optuženom K. D. stavljeno je na teret krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačke a) i d) Krivičnog Zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Presudom Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013045 16 K od 29.03.2017. godine, optuženi K.D. je oglašen krivim za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) i d) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 17 (sedamnaest) godina, u koju kaznu mu se na osnovu člana 57. KZ FBiH ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 15.03.2016. godine, pa nadalje.

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 07 0 K 013045 17 Kž 3 od 25.10.2017. godine, uvažavanjem žalbe branitelja optuženog K. D., navedena presuda Kantonalnog suda u Mostaru je ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Nakon ponovnog suđenja, presudom Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013045 16 K 2 od 18.01.2018. godine, optuženi K. D. je oglašen krivim za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) i d) KZ FBiH i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 19 (devetnaest) godina u koju kaznu mu se na osnovu člana 57. KZ FBiH ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 15.03.2016. godine, pa nadalje.

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 07 0 K 013045 17 Kž 4 od 09.05.2018. godine, uvažavanjem žalbe branitelja optuženog K. D., navedena presuda Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru je ukinuta i u ovom predmetu određeno održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine.

Na pretresu održanom pred ovim sudom, u skladu sa članom 332. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), preuzeti su dokazi izvedeni tokom prvostepenog postupka: sa zapisnika o glavnom pretresu broj 07 0 K 013045 16 K od 15.09.2016. godine, iskazi svjedoka V. H., H. D., P. A., G. S. i G. D., iskaz svjedoka V. H. dat na zapisniku u KT HNK broj T07 0 KT 0016624 16 od 12.04.2016. godine, iskaz svjedoka H. D., dat na zapisniku u KT HNK broj T07 0 KT 0016624 16 od 12.04.2016. godine; sa zapisnika o glavnom pretresu broj 07 0 K 013045 16 K od 23.09.2018. godine, iskazi svjedoka G. D., Š. Đ., K. K., T. V., G. L., iskaz svjedoka K. K. dat na zapisniku u KT HNK broj T07 0 KT 0016624 16 od 13.04.2016. godine, iskaz svjedoka T. V. dat na zapisniku u KT HNK broj T07 0 KT 0016624 15. od 01.06.2016. godine; sa zapisnika o glavnom pretresu broj 07 0 K 013045 16 K od 18.10.2016. godine, iskaz vještaka obducenta dr. Č. M., iskaz vještaka neuropsihijatra prof.dr. K. A. sa zapisnika o glavnom pretresu broj 07 0 K 013045 16 K od 06.10.2016. godine; sa zapisnika o glavnom pretresu broj 07 0 K 013045 16 K od 18.10.2016. godine, iskaz vještaka diplomiranog biologa K. E.; sa zapisnika o glavnom pretresu broj 07 0 K 013045 16 K od 11.11.2016. godine iskaz vještaka psihologa dr. F. S., zapisnik o saslušanju svjedoka G. G., MUP HNK broj 02-02/3-4-171/16 od 16.03.2016. godine, zapisnik o uviđaju Ministarstva unutarnjih poslova Sektora krim. Policije broj 02-02/3-1-158/16 od 08.03.2016. godine, biološko DNA vještačenje broj 09-18/3-04-6-347/16 od 18.03.2016. godine, vještaka K. E., zapisnik o obdukciji Kliničkog zavoda za patologiju, citologiju i sudsku medicinu SKB M., nalaz je sačinila doktor M. Č. specijalist patološke anatomije i sudske medicine broj T 07 KTA 0016264 16 S.P 04/16 od 08.03.2016. godine, sudsko psihijatrijski nalaz i mišljenje za K. D. profesora dr. K. A. od 27.04.2016. godine, psihološki nalaz i mišljenje dr. F. S., dopis uprave policije M. broj 02-02/3-1-04-32-120 16 ZP 16/ZP M. 18.04.2016. godine, upućen tužiteljstvu uz potpisane i ovjerene pečatom kopije potvrda o otkupu stranih sredstava plaćanja Sberbanke, Raiffaisen banke koje glase na ime V. H. iz Č. i tri potvrde, dopis BH Pošte kojim se dostavlja kopija dokumentacije koju su dobili od pošte ... M. sa kopijom potvrde o otkupu stranih sredstava, fotodokumentacija od 16.03.2016. godine pretresa stana u kojem živi K. D., skica lica mjesta broj 02-02/3-5-47/16, Centar za krim. vještačenja Uprave policije M., od 07.03.2016. godine, datum izrade 11.03.2016. godine, fotodokumentacija sa obdukcije G. S. broj 02-02/3-5-49/16 Centra za krim. vještačenja Uprave policije M., fotodokumentacija neposredno iz stana G. S., Uprave policije M. broj 02-02/3-5-48/16 od 07.03.2016. godine, a datum izrade 11.03.2016. godine, dopis Uprave policije Mostar broj 02-02/3-1-04-34-75-1/EČ od 17.03.2016. godine upućen Kantonalnom tužiteljstvu u M. u vezi sa izvještajem o pretresu stana K. K., uz potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta i zapisnika o pretresanju, naredba Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013045 16 Kpp od 16.03.2016. godine da se izvrši pretres i pregled stana i pratećih objekata vlasništvo K. K., biološko i DNA vještačenje Federalne uprave policije S. broj 09-18/3-04-6-1850/16 od 11.04.2016.

godine, naredba Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013045 16 Kpp od 15.03.2016. godine, upućena HT E. da izvrši ispis listing telefonskih brojeva, naredba Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013045 16 Kpp 6 od 21.04.2016. godine za odvođenje tada osumnjičenog K. D. radi psihijatrijskog vještačenja, nalog tužiteljstva broj T07 0 KT 0016264 16 od 15.04.2016. godine za provođenje neuropsihijatrijskog vještačenja, naredba Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013045 16 Kpp 5 od 11.04.2016. godine za dovođenje tada osumnjičenog K. D. u tužiteljstvo u M., naredba Kantonalnog suda u Mostaru od 06.04.2016. godine za dovođenje osumnjičenog u tužiteljstvo u Mostaru, nalog za DNA vještačenje tužiteljstva broj T07 0 KT 0016264 16 od 22.03.2016. godine, naredba Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013045 16 Kpp od 21.03.2016. godine za privremeno oduzimanje predmeta od K. K. i potvrda o privremeno oduzetim predmetima od 16.03.2016. godine, nalog za DNA vještačenje i biološku analizu tragova broj T07 0 KT 0016264 16 od 17.03.2016. godine, naredba Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013045 16 Kpp 2 od 15.03.2016. godine da se od K. D. uzmu nesporni uzorci krvi, naredba Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013045 16 Kpp od 16.03.2016. godine da se izvrši pretres i pregled stana i pratećih objekata vlasništvo K. K., službena zabilješka policajaca P. I., B. O. i Ć. Đ. P. M. broj 02-02/5-3-16-364/16 od 08.03.2016. godine, akt Doma zdravlja M. O. hitne pomoći obrazac za liječnika na broj protokola NO 35490/12A za G. S., službena zabilješka Sektora krim. policije M. broj 02-02/3-1-161/16 od 11.03.2016. godine koju je sačinio P. Z. policajac, službena zabilješka Sektora krim. policije M. broj 02-02/3-1-153/16 ŽZ M. 09.03.2016. godine sačinjena od Z. Ž., službena zabilješka Sektora krim. policije M. broj 02-02/3-1-163/16 od 08.03.2016. godine povodom obdukcije stradale G. S. koju je sačinio Z. Ž., naredba za izvođenje obdukcije tužiteljstva broj T07 0 KTA 0016264 16 od 08.03.2016. godine, izvod iz kaznene evidencije na ime optuženog, MUP-a PU M. O. krim. policije broj KU /2016 od 16.03.2016. godine, nalaz i mišljenje daktiloskopskog vještačenja broj 09-18/6-04-5-1508 od 21.03.2016. godine, manja smeđa koverta sa natpisom G. S., 07.03.2016. godine, ubistvo trag broj 5, manji kuhinjski nož, druga koverta smeđe boje na kojoj je navedeno 07.03.2016. godine, G. S., ubistvo, ..., trag broj 10 nož veći na kome se vide tragovi krvi, trag broj 13 iz smeđe vreće na kojoj piše G. S., 07.03.2016. godine, ..., ubistvo, ručna torba manja ženska tamne boje koja je pripadala G. S., u kojoj se nalaze medicinski nalazi na ime G. S. od 05.07.2002. godine, od 23.04.2002.godine i od 04.11.2002.godine, nalaz Kliničke bolnice M. od 12.02.2003. godine, nalaz od 29.08.2001. godine sa kontrolnim pregledima, nalaz Doma zdravlja M. od 17.02.2003. godine na ime G. S., nalaz Kliničke bolnice M. za G. S. od 04.03.2002. godine, obračunska lista HT d.o.o. M. T. M. od 03. mjeseca 2003. godine, papirna vreća smeđe boje Centra za forenzička ispitivanja, vještačenja, istraživanja S. broj 09-18/3-04-6-347/16 od 21.03.2016. godine, u kojoj se nalazi trag broj 8 siva pleteća igla, trag broj 12 pleteća igla i silk skinut sa vrata G. S., vreća na kojoj piše G. S., ubistvo, donji dio odjeće, jedan komad donjeg dijela trenerke, crvene boje, uzet prilikom obdukcije radi potreba mikrotragova 08.03.2016. godine, smeđa koverta na kojoj piše G. S., ubistvo 07.03.2016. godine, brisevi krvi sa lica mjesta u epruvetama 2 komada, žuta koverta sa oznakom 08.03.2016. godine i natpisom G. S., mikrotragovi korišteni prilikom biološkog vještačenja brisa sa usta usmrćene G. S.; pročitani su sa zapisnika o glavnom pretresu broj 07 0 K 013045 16 K od

17.02.2017. godine, iskazi svjedoka odbrane P. I., B. O., Č. Đ., K. M. i P. M., službena zabilješka PU M. broj 02-02/5-3-14-364/16 od 08.03.2016. godine; sa zapisnika o glavnom pretresu broj 07 0 K 013045 16 K od 03.03.2017. godine, pročitani su iskaz svjedoka odbrane S.S., iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka odbrane K. D., zapisnik o saslušanju svjedoka G. D. broj T07 0 KT 0016264 16. od 13.04.2016. godine, Rješenje Kantonalnog tužiteljstva HNK/HNŽ Mostar, broj T07 0 KT 0016264 16 od 20.05.2016. godine o isplati troškova u iznosu od 180,00 KM vještaku psihologu F. S., Rješenje Kantonalnog tužiteljstva HNK/HNŽ Mostar, broj T07 0 KT 0016264 16 od 20.05.2016. godine o isplati troškova u iznosu od 400,00 KM vještaku neuropsihijatru prof.dr. K. A., Rješenje Kantonalnog tužiteljstva HNK/HNŽ Mostar, broj T07 0 KT 0016264 16 od 20.05.2016. godine o isplati troškova u iznosu od 350,00 KM vještaku sudske medicine i patološke anatomije dr. Č. M., Rješenje Kantonalnog tužiteljstva HNK/HNŽ Mostar, broj T07 0 KT 0016264 16 od 20.05.2016. godine o isplati troškova u iznosu od 50,00 KM pomoćniku vještaka M. I., med. tehničaru, Rješenje Kantonalnog tužiteljstva HNK/HNŽ Mostar, broj T07 0 KT 0016264 16 od 20.05.2016. godine o isplati troškova u iznosu od 50,00 KM pomoćniku vještaka M. T., med. tehničaru, radni materijal, skice i bilješke vještaka psihologa F. S., sa zapisnika o glavnom pretresu broj 07 0 K 013045 17 K2 od 08.01.2018. godine, iskaz svjedoka T. V..

Nadalje, na pretresu pred ovim sudom ponovo je ispitan vještak diplomirani biolog K. E., a u dokazni materijal uvršteni su i radni materijali dostavljeni od Federalne uprave policije uz nalaz i mišljenje broj 09-18/3-04-6-347/16, radni materijal dostavljen uz nalaz i mišljenje broj 09-18/3-04-6-1850/16, radni materijal dostavljen uz nalaz i mišljenje broj 09-18/6-04-5-1508/16, radni materijal dostavljen od strane vještaka dr. Č. M. uz ranije dati nalaz ovog vještaka, kao i dopis vještaka prof. dr. K. A. dostavljen ovom sudu dana 20.09.2018. godine.

Nakon preuzimanja dokaza i ispitivanja vještaka, diplomiranog biologa K. E., federalna tužiteljica je, na pretresu održanom pred ovim sudom dana 13.11.2018. godine izmijenila optužnicu u pravnoj kvalifikaciji krivičnog djela na način da je optuženom stavljeno na teret da je učinio krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka d) KZ FBiH.

Cijeneći prigovore odbrane, ovaj sud je, našao da mikrotragovi koji su uzeti ispod noktiju lijeve i desne ruke ubijene G. S., su nezakonito pribavljeni i zbog toga njihovo kasnije korišćenje u izradi nalaza nije dopušteno. Naime, iz iskaza obducenta dr. Č. M. slijedi da navedene tragove ona nije uzela prilikom vanjskog i unutarnjeg pregleda tijela G. S. i da ona pretpostavlja da je policija radila taj dio posla, pošto su bili prisutni krim. tehničari. Međutim, odredbom člana 236. ZKP FBiH je propisano da ovlaštena službena osoba, nakon obavještanja tužitelja, dužna je izvršiti uviđaj i odrediti potrebna vještačenja, osim pregleda, obdukcije i ekshumacije leša. Kako iz iskaza obducenta proizilazi da ona prilikom vanjskog i unutarnjeg pregleda tijela G. S. nije uzela pomenute tragove, što je suprotno navedenoj zakonskoj odredbi, koja na izričit način propisuje da pregled, obdukciju i ekshumaciju ne mogu vršiti ovlaštene službene osobe, ovaj sud nalazi da je nezakonit dokaz nalaz i mišljenje biološkog DNA vještačenja, FUP broj 09-18/3-04-5-1576/16 od 22.03.2016. godine, koji je pribavljen na osnovu tog

dokaza, kao i dio iskaza vještaka diplomiranog biologa K. E. koji je dat povodom tog nalaza. Iz navedenih razloga, ovaj sud presudu nije temeljio na tim dokazima. Odredbom člana 11. stav 2. ZKP FBiH, je propisano da sud ne može zasnovati svoju odluku na dokazima pribavljenim povredama ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima koja je Bosna i Hercegovina ratifikovala, niti na dokazima koji su pribavljeni bitnim povredama ovog zakona. U konkretnom slučaju, pribavljanjem mikrotragova na navedeni način, učinjena je bitna odnosno suštinska povreda ZKP FBiH, jer su navedene tragove pribavila lica koja nisu ovlaštena vršiti pregled leša.

Ocijenom svih izvedenih dokaza, kako onih koji su neposredno izvedeni pred prvostepenim sudom i preuzeti od strane ovog suda tako i dokaza koji su neposredno izvedeni na pretresu održanom pred ovim sudom, pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, ovaj sud je utvrdio činjenično stanje kao u izreci ove presude.

Svjedok V. H. je izjavio da optuženog poznaje od ranije jer su obojica ovisnici o heroinu pa su se zbog toga i družili. Kritičnog dana su se sreli ujutro i uzeli su heroin. Optuženi ga je prilikom njegovog povratka prema kući u Č., oko 12,00 sati nazvao i pitao gdje je i može li se vratiti natrag u M., pa kada mu je odgovorio da ne može rekao mu je da dođe na večer da se nađu. Našli su se negdje između 18,00 do 19,00 sati i tada je primijetio da optuženi psihički „nije dobro“ i da je „iščamban“ po licu. Kada ga je pitao otkud mu ogrebotine rekao je da mu je to od tuče sa ocem. Tu večer je vidio kod optuženog kanadske dolare koji ga je zamolio da ih razmijeni u mjenjačnici jer kod sebe nema dokumente. Razmijenio je oko 400 kanadskih dolara u B. u M. i BH pošti u istočnom M. koji novac je dao D. od kojeg novca je D. kupio drogu. Svjedok dalje navodi da to jutro optuženi nije imao novaca pa ni kanadske dolare, i da su drogu kupili od njegovih (svjedokovih) para. Sutradan mu je optuženi u poruci napisao da se nikome ne javlja i da dođe hitno do njega, a ako ga neko upita za novac koji je razmjenjivao, da kaže da je novac našao u koverti na cesti. Nakon što mu je predočen njegov iskaz iz istrage u kome je naveo da su njih dvojica zajedno išli u Č. razmijeniti kanadske dolare svjedok je izjavio da je istina da su 400 kanadskih dolara razmijenili u M., a da je onih 200 kanadskih dolara on sam razmijenio u Č..

Svjedok H. D. je izjavio da optuženog poznaje duže vrijeme jer su zajedno konzumirali opojnu drogu. Kritičnog dana ga je vidio ujutro kada je optuženom donio par tableta koje liječe ovisnost. Optuženi mu je tom prilikom dao 100 KM i tada na optuženom nije primijetio ništa neobično. Nakon što mu je predočen njegov iskaz iz istrage broj T07 0 KT 0016624 16 od 12.04.2016. godine, u kome je rekao da mu je D. dao 100 kanadskih dolara, za koje mu je objasnio da mu ih je poslao njegov prijatelj, objašnjava da je moguće da je među konvertibilnim markama kod D. vidio i jednu takvu novčanicu od 100 kanadskih dolara. S tim u vezi svjedok je na glavnom pretresu na navedene okolnosti izjavio da se više ne sjeća, davno je to bilo, ne može se sjetiti vremenskog perioda jer u to vrijeme je bio stalno pod utjecajem narkotika.

Svjedokinja P. A. je izjavila da je sa optuženim bila u vezi i da je kritičnog dana optuženog vidjela tek navečer, a da je optuženi tokom dana odbijao pozive. Navečer su se sreli i D. je bio u društvu sa V. H.. Tada na D. licu nije vidjela ogrebotine jer je bio

mrak, to je vidjela tek sutradan. OGREBOTINE su bile ispod očiju, a optuženi joj je rekao da se posvađao s ocem i potukao i da su mu ogrebotine od toga. Po ruci je također imao ogrebotine. U unakrsnom ispitivanju od strane odbrane je navela da je optuženi i dan prije kritičnog događaja imao rane po sebi i na licu i na rukama.

Svjedokinja G. S. je izjavila da je živjela u stanu sa majkom S. u istoj zgradi kao i optuženi i dobro su poznavale optuženog i njegove roditelje, a njena mati je bila u bliskim prijateljskim odnosima sa roditeljima optuženog. Inače, njena majka je bila jako oprezna i nikome ne bi otvorila vrata dok ne bi pogledala kroz špijunku. Ujutro kritičnog dana njih dvije su vadile vodu iz kiselog kupusa u podrumu, nosile u stan i prosipale u WC. Pomagao im je i optuženi tako što je kantu vode donosio do vrata, a ona prosipala. U razgovoru ju je pitao koju smjenu danas radi, na šta mu je odgovorila drugu, pa je na posao otišla oko jedan sat. Majku je zvala iza 18,00 sati i nije joj se javljala, pa je nazvala susjedu T. V. i zamolila je da vidi šta joj je s majkom. Negdje iza 20,00 sati od brata D. je saznala da je majka ubijena. Majka je u stanu imala pletaće igle sa plastičnim vrhovima koje su bile povezani plastičnim silkom. Svjedokinja dalje u svom iskazu navodi da njen brat G. živi u K. i kad god dođe majci ostavi kanadske dolare, a više puta je znao kanadske dolare slati i po prijateljima. Misli da je majka taj novac držala u spavaćoj sobi u ormaru. Dok je ona istresala vodu u WC-u D. je stajao na vratima stana, minut do minut i po i svaki put kad bi ona izašla iz WC-a zatekla ga je na vratima.

Svjedokinja G. D. je izjavila da je ona snaha pokojne G. S., da se kritične večeri vraćala s posla s mužem, kada je muža je nazvala susjeda V. koja mu je rekla da mu je majku neko ubio. Kada su došli u zgradu u kojoj je S. živjela tu je već bila policija. Dok je stajala na stubištu ispred stana, vidjela je optuženog koji je nekoliko puta prolazio stubištem. Na njemu je primijetila nervozu, vidjela mu je ogrebotine po licu, koje nisu bile skorene, odnosno koje su bile friške. To je mogla dobro uočiti jer je D. prolazio neposredno pored njih.

Svjedok G. D. je izjavio da je njegova majka G. S. posjedovala kanadske dolare koje je davao njegov brat koji živi u K.. Slao joj je novac više puta godišnje, a i davao kada bi dolazio. To zna po tome jer je S. njegovoj djeci davala kanadske dolare za rođendan. Prisjeća se da je kritične večeri D. K. imao ogrebotine po licu. U unakrsnom ispitivanju kada mu je na glavnom pretresu predložen iskaz iz istrage dat na zapisniku broj T07 0 KT 0016264 16. od 13.04.2016. godine, u kome je rekao da mu je kritične večeri njegova žena rekla da je vidjela D. ogrebenog po licu a da on to nije primijetio, odgovorio je da je kod davanja iskaza iz istrage još uvijek bio u šoku zbog smrti majke ali sada kad je sve prošlo i kad pokušava rezimirati, sjeća se da je primijetio te ogrebotine. U sobi gdje je majka ubijena u jednoj torbici, u novčaniku, pronašao je 50 eura i 50 maraka. Ručnu torbicu je našao među odjevnim predmetima i nije bila baš na vidnom mjestu. Njegova majka nikada nije imala običaj držati novac na vidnom mjestu i novac je uvijek sakrivala. Kroz razgovor s njom imao je saznanja da negdje u stanu

drži novac, tako bi ona govorila da drži u „čarapama“ a nije govorila gdje, pa ni on nije znao gdje je novac sakrivala.

Svjedok G. G. je u iskazu iz istrage, koji je pročitao u smislu člana 288. stav 2. ZKP FBiH, između ostalog izjavio da on živi u K. od 1993. godine, da je više puta dolazio u M., da je majci davao ili slao po prijateljima kanadske dolare, te misli da je riječ o par hiljada dolara ukupno.

Svjedokinja G. L. je izjavila da se kritičnog dana čula sa S. negdje između 15,30 i 16,00 sati. To zna jer ona i muž ručaju u 15,00 sati, a razgovarale su nakon što je ona ručala. S. je pitala ima li 50 litara crnog vina i da joj to treba za S. sina koji će to nositi na more. Rekla joj je da sumnja da ima toliko ali će provjeriti, pa će joj javiti. Zvala je za desetak minuta ali joj se nije javljala, pa je pomislila da je otišla kod S. na kafu, a navečer je saznala da je S. mrtva.

Svjedok Š. Đ. je izjavio da je S. susjed, od nje je ponekad kupovao vino i lozu. Kritičnog dana je vidio negdje oko 12,00 sati kako silazi u podrum, da čisti neke kace od kupusa. Negdje oko 19,00 sati došla je susjeda T. V. i pitala ga da nije S. kod njega jer je nazvala S. i rekla da joj se majka S. ne javlja na telefon. V. mu je rekla da je zvala na vrata a S. nije otvarala. Kada su zajedno on i V. otišli, V. je uhvatila za štek i otvorila vrata od S. stana, pošto su vrata bila otključana. U stanu su sva svjetla bila pogašena. Kada je ušao u stan zatekao je S. kako leži na krevetu. Bila je kao da sjedi, noge su bile na podu, a ona je na leđima ležala preko kreveta, poprijeko. Vidio je kao rupu u vratu, kao da je neko ubo iglom ili nečim špicastim. V. je istrčala vani i otišla do K.. U stan je ušla S. K. (D. majka), pogledala je puls i rekla da je S. mrtva.

Svjedok K. K. je izjavio da je njegov sin bio ovisnik o drogama oko deset godina, bio je i na liječenju. D. nije radio i on bi ponekada dao sinu 20, 30, najviše 50 maraka. Kritičnog dana je njegov sin D. došao kući oko 15,00 sati. On je prethodno skuhao ručak pa ga je pitao je li gladan a on je rekao da nije i produžio u svoju sobu i zatvorio vrata. On je ubrzo nakon ručka zaspao, i ne zna kada je D. ponovo izašao iz stana, ali zna da se vratio kući negdje oko 19,15 sati. Negdje iza 20,00 sati na vrata im je pozvonila susjeda T. V. i samo je rekla „K., S., S. nije dobro“. Popeli su se na sprat gdje su zatekli Đ. Š. S., njegova supruga, je ušla u stan, izašla brzo i reka „ona je mrtva“. S njima je bio njihov sin D. koji je čitavo vrijeme bio u predsoblju dok su čekali hitnu. Nekoliko dana prije kritičnog događaja su njih dvojica slagali neki namještaj i tu su se nešto malo porječkali. Tada je on (svjedok) zamahnuo rukom pa je možda dohvatio D. po licu. D. je zamahnuo rukom, šakom udario i razbio staklo i vidio je da je raskrvario ruku. Ne sjeća se da li je D. od tog njegovog udarca mogao imati ogrebotine na licu, pa mu je na navedenu okolnost predočavan zapisnik iz istrage dat u KT HNK broj T07 0

KT 0016624 16 od 13.04.2016. godine, iz kojeg slijedi da D. prije kritičnog događaja nije imao ogrebotine na licu, pa ni od takvog njegovog udarca, nakon čega je svjedok izjavio da je tačan njegov iskaz iz istrage. On je, nakon što je D. otišao u sobu, zaspao u dnevnom boravku, a probudila ga je supruga kada je došla s posla. Ne zna da li je u to vrijeme D. bio u kući jer su vrata od sobe bila zatvorena. D. je došao navečer u stan oko 19,15, a to zna jer je već bio počeo dnevnik. U unakrsnom ispitivanju odgovara da je D. onaj dan kada su njih dvojica slagali namještaj imao neku aknu na čelu. Drugih ozljeda na njemu, na licu, nije vidio. Sina je udario vanjskom stranom dlana pri čemu nije upotrijebio neku silu.

Svjedokinja T. V. je izjavila da je kritičnog dana oko 15.00 sati bila na kafi kod susjede K., koja stanuje u stanu tačno ispod stana u kome S. živi. Jasno je čula neki tupi udar, pa je ona naglas prokomentirala „evo je S. loži vatru“. Pomislila je da je palo neko drvo ili kao da je neko udario nogom o pod. Navečer ju je nazvala G. S. i pitala da je li njena majka S. kod nje. Otišla je provjeriti i nije vidjela njene papuče ni kod S., ni K., pa je pozvonila kod Đ. koji joj je rekao da S. nije kod njega. Ona i Đ. su otišli do S. stana, vrata nisu bila zaključana pa je Đ. ušao, brzo se vratio i rekao da nešto nije u redu. Pozvali su K., pa kad je S. rekla „V. ona je ubijena“ pozvali su policiju. Potpuno je sigurna da je kafu kod susjede pila oko 15,00 do 15,30 sati. Pri saslušanju u ponovljenom postupku, na upit obrane je odgovorila da je njen ujak oženjen sa sestrom ubijene, ali da to ne smatra nekom svojom rodbinskom vezom sa ubijenom zbog čega je i izjavila da nije u rodbinskoj vezi sa ubijenom. Iskaz iz istrage joj je predočavan na okolnosti da je i optuženi sa njenim suprugom kritičnog dana pomagao S. i S. oko čišćenja kupusa i da joj je S. nakon sahrane rekla da je optuženi nju pitao koju smjenu radi.

Vještak psiholog F. S. je izjavio kako je vještačenje D. K. radio zajedno sa prof. dr. K. A. po nalogu Kantonalnog tužiteljstva u M.. Njegova zadaća se odnosila na obavljanje psihotesta i psiho intervju. Po rezultatima se pokazalo da su intelektualne sposobnosti D. K. u kategoriji visokog prosjeka uz izračunati koeficijent inteligencije od 110, svi rezultati testa ukazuju na normalnu distribuciju specifičnih intelektualnih potencijala mjerenih zadacima prostorne orijentacije, brzine procesiranja informacija, odnosno sposobnosti apstraktnog i logičnog razmišljanja. To znači da je on osoba normalne intelektualne sposobnosti i da može adekvatno percipirati određene situacije obraćanja i svega ostalog. Kroz specifične neuropsihološke testove ispitanik je test uradio u normativnim vrijednostima koji su sasvim u redu, dakle, nije bilo nikakvih sniženja pažnje, izo-prostorne orijentacije, neposredno odloženog pamćenja itd. Niti jedan test nije pokazao postojanje psihotičkih procesa bilo kakve vrste. Rezultati su potvrdili da je riječ o osobi sa određenim karakteristikama poremećaja ličnosti. To u principu znači da je osoba prema ovim karakteristikama nagla, da je sklona impulzivnim reakcijama, da je često sklona da nedovoljno elaborira neku situaciju, da je sklona da se upušta u određene antisocijalne radnje i ponašanja. A u smislu smanjene sposobnosti rasuđivanja

test to nije potvrdio. Njemu je bilo poznato za koje krivično djelo se on tereti, ali za njegov Nalaz i mišljenje su odlučujući bili testovi i rezultati testova.

Vještak prof. dr. K. A. je izjavio da je Nalaz i mišljenje radio po Naredbi Županijskog tužiteljstva u M.. On i psiholog F. su pregledali D. K. koristeći uobičajenu metodologiju koja se koristi prilikom psihijatrijskog vještačenja, uzeli su anamnestičke podatke, izvršili psihijatrijski pregled, odnosno psihološko ispitivanje, procijenili psihičke funkcije intelektualnih sposobnosti, komunikativno funkcioniranje D. K.. D. K. je dugogodišnji ovisnik o opijatima koje uzima od 16-te godine sa povremenim apstinencijama. On je visoko prosječnih intelektualnih sposobnosti, potpuno urednog komuniciranja, ali su registrirali i određene karakterne crte poremećaja ličnosti gdje dominira impulsivno ponašanje, smanjena tolerancija na frustracije, sklonost agresivnom ispoljavanju, egocentrično ponašanje i slično. Ne postoje simptomi mentalne zaostalosti, odnosno organskog oštećenja zbog konzumiranja droge. Njegova sposobnost da shvati značaj djela i upravlja svojim postupcima je bila smanjena ali ne bitno. Iz dopisa ovog vještaka od 20.09.2018. godine, koji je uvršten u dokazni materijal na pretresu pred ovim sudom slijedi da ne može dostaviti radni materijal, skice i bilješke, jer se isti nakon izvjesnog vremena uništavaju. Ovaj sud nalazi da navedena okolnost ne dovodi u pitanje iskaz ovog vještaka koji je dao na glavnom pretresu i koji je prezentiran u pismenom nalazu i mišljenju, te mu sud kao takvom u cijelosti poklanja vjeru, ocijenivši ga objektivnim i tačnim, datim u skladu sa vještinom i pravilima struke.

Svjedok P. I. je izjavio da je kao policajac upućen u V. ulicu gdje je pronađeno mrtvo tijelo G. S.. Kada su došli popisali su zatečeno stanje, osigurali lice mjesta i čekali dolazak krim. policije. U stubištu su zatekli optuženog i njegovog oca i još dvoje susjeda, u stanu su zatekli doktora i medicinsku sestru. Doktor im je neformalno rekao da se radi o nasilnoj smrti, da je smrt nastupila prije otprilike tri sata, oko 17,30 sati i zato je to i napisao u službenoj zabilješci.

Svjedok Č. Đ. je izjavio da je kao policajac došao na mjesto kritičnog događaja zajedno sa kolegama P. i B. i da su tu već zatekli medicinsko osoblje. Tokom večeri im je pristupila Sanela Stanić koja se predstavila kao susjeda iz druge zgrade i rekla da je vidjela dvije nepoznate osobe koje su joj bile sumnjive par sati prije njihovog dolaska na mjesto događaja, a da ih je vidjela i dan prije. Također im je rekla da su joj te osobe bile sumnjive jer su imale kapu na glavi.

Svjedok B. O. je od bitnog izjavio da je on kao policajac došao na mjesto kritičnog događaja i tu su već zatekli radnike Hitne pomoći.

Svjedokinja S. S. je izjavila da je kritične večeri oko 18,00 sati ispred svoje zgrade koja se nalazi preko puta zgrade u kojoj je živjela G. S. vidjela dvojicu mladića u crnim duksericama sa crnim kapama na glavi, da ona živi u dijelu grada gdje ima puno studenata i gdje svako prolazi, da ih nije vidjela ni prije a ni poslije toga, da su mladići koje je vidjeli na glavama imali normalne kape a ne fantomke.

Svjedok doktor K. M. je izjavio da je poslan od dežurnog dispečera u V. ulicu, pa su on i vozač i tehničar otišli na lice mjesta. Nije radio potpuni pregled leša jer je zaključio da bi tu trebalo čuvati dokaze jer je riječ o nasilnoj smrti. Potpuni pregled bi uključivao snimanje EKG-a i ostalih nekih stvari što bi uključilo razotkrivanje tijela, skidanje odjeće i dr. To nije uradio jer je imao dovoljno parametara da zaključi kako je osoba umrla nasilnom smrću. Izvršio je vanjski pregled tijela, uočio je proširene zjenice, da nema pulsa, da nema disanja, da je već nastupila djelimična ukočenost a na najnižim tačkama su se pojavile mrtvačke pjegice. Kaže da je vrlo teško procijeniti tačno vrijeme smrti jer tu treba niz parametara i to treba uraditi patolog ili neka stručnija osoba. Temperaturu tijela mrtve S. nije radio, jer na lice mjesta nije došao u službi mrtvozornika. Naglašava da kao doktor opće medicine ne može govoriti o vremenu smrti i da o tome može govoriti specijalista sudske medicine. Tom prilikom nije popunjavao nikakve obrasce već su pozvali tužiteljstvo, a kad je došla policija oni su otišli. Ne isključuje mogućnost da je u razgovoru sa policijom rekao da je smrt nastupila oko 17,30 sati, te naglašava da on može samo nagađati o tome, ali tačan uzrok smrti i tačno vrijeme smrti on ne može utvrditi.

Svjedokinja P. M. je izjavila da je ona medicinska sestra koja je bila sa doktorom K. koji je konstatovao smrt G. S. i to vanjskim pregledom leša.

Optuženi je kao svjedok u svoju odbranu iznio da je kritičnog dana negdje oko 9,00 sati sa ocem doma pio kafu, pa su razgovarali i o tome što se desilo neki dan kada su se njih dvojica posvađali i kada je on rukom slučajno razbio staklo i povrijedio se. Otac mu je rekao da će taj dan ići po mirovinu, da uzme ključ kako bi mogao ući u kuću. Negdje iza 10,00 sati je pošao vani i vidio je susjede S. i I. kako nose bačve od kiselog kupusa i odlučio je da im pomogne, pa je tako sa S. nosio kante iz podruma u stan gdje je S. prosipala te kante u WC šolju. Usput su vodili neformalne razgovore. On nije direktno pitao S. koju smjenu radi taj dan, nego neformalno. Njihovi razgovori su uvijek bili uopćeni - kako si, radiš li, i slično, pošto je dugo bila bolesna, bez nekih dubljih tema. Dok bi S. prosipala kante u WC on je stajao na vratima stana i S. ga nije mogla vidjeti jer je bila okrenuta leđima. Na plakaru u hodniku je ugledao crnu tašnu koja je bila otvorena i u njoj je vidio novčanik i jednu kovertu koja je bila otvorena pri vrhu i toj koverti je vidio neke novčanice koje je uzeo i stavio u džep. Prije odlaska je S. napomenuo da mu ona nabavi vino koje on nosi kad pođe na sezonski posao na more. To je napomenuo u smislu da provjeri može li mu ona nabaviti vino ili će ga tražiti negdje drugo. Negdje oko 11,00 sati je otišao u ambulantu na R. uzeti recepte za neke tablete za smirenje pa je onda produžio do tetka i tetke, također na R.. U međuvremenu

ga je nazvao V. i dogovorili su se naći, pa kada su se našli svratili su kod V osnovne škole u apoteku gdje je kupio tablete za smirenje i popio ih. Izvadio je novac iz koverta, V. je vidio da ima maraka i kanadskih dolara. V. ga je pitao odakle mu, a on mu je u žargonu rekao da je našao na ulici, što u njihovom žargonu znači da su novci ukradeni. Otišli su u Centar za borbu protiv ovisnosti gdje se morao pojaviti do 12,00 sati jer je bio prijavljen na heptanonsku terapiju. U međuvremenu je kontaktirao H. pa su on i V. zajedno otišli u V. gdje je H. dao 100 maraka za drogu koju mu je donio. H. ga je pitao otkud mu novac pa mu je on pokazao i kanadske dolare i rekao da mu ih je poslao prijatelj. Tu su se drogitali pa je H. zamolio da mu nabavi još droge koju mu je on i donio za petnaestak minuta. Negdje oko 15,00 sati se vratio u stan, zatekao je oca kako drijema na krevetu, pozdravili su se i otišao je u svoju sobu. Vidio je neke propuštene pozive na mobitelu, a kad je izašao nakon petnaestak minuta vani vidio je da V. H. nema. Nazvao ga je i našli su se kod zgrade M.. Rekao mu je da nema više konvertibilnih maraka, pa su na H. inicijativu razmijenili, odnosno H. je razmijenio kanadske dolare u B.. Ne sjeća se dobro jer je bio nadrogiran, bili su negdje na M. i H. je otišao prema F. ulici. On mu je dao 400 kanadskih dolara da ih razmjeni, ali se ne sjeća gdje ih je on mijenjao. Oko 17,00 sati su se susreli sa H. radi nabavljanja droge. Iza 19,00 sati je došla i njegova djevojka, pa su se njih troje (on, djevojka i V.) malo vozali i ubrzo razišli oko 19,30 sati. Otišao je kući u stan i onda je nakon nekih pola sata čuo svoje susjede V. i K. i sa njima otišao do stana G. S. koju su našli mrtvu.

Na osnovu iskaza svjedoka G. G., D. i S. kojima je sud poklonio punu vjeru ocijenivši ih objektivnim i tačnim, jer nisu u suprotnosti jedan u odnosu na drugi, sud je utvrdio da je G. G. davao majci S. novac – kanadske dolare, da G. S. novac nije držala na vidnom mjestu, da ga je sakrivala i da ni njena djeca nisu znala gdje novac sakriva. S tim u vezi, cijeneći dio iskaza optuženog u kome je rekao da je na plakaru u hodniku ugledao crnu tašnu koja je bila otvorena i da je u njoj vidio novčanik i jednu kovertu otvorenu pri vrhu iz koje su virile novčanice koje je uzeo i stavio u džep, ovaj sud nalazi da je iskaz optuženog suprotan iskazima ovih svjedoka koji su izjavili da njihova majka nije novac držala na vidnom mjestu. Stoga se, iskazu optuženog koji je dao kao svjedok odbrane u ovom dijelu ne može pokloniti vjera, jer isti ničim nije objektiviziran.

Iskaz optuženog da je on u prijepodnevnim satima imao kanadske dolare je suprotan iskazu svjedoka V. H. koji je izjavio da optuženi kritičnog dana nije imao para i da su ujutro toga dana drogu kupili od njegovog novca i da je on kod D. kanadske dolare vidio tek navečer. Sud je iskazu ovog svjedoka poklonio vjeru ocijenivši ga objektivnim i tačnim, jer je isti objektiviziran i materijalnim dokazima – potvrdama o zamjeni kanadskih dolara (potvrda o otkupu stranih sredstava plaćanja Sberbanke, Raiffaisen banke koje glase na ime H. V. iz Č., u čijem prilogu su potvrde, dopis BH Pošte kojim se dostavlja kopija dokumentacije koju su dobili od pošte ... M., a odnosi se na zamjenu novčanica 200 kanadskih dolara od strane V. H., u prilogu kopija potvrde o otkupu stranih sredstava). S tim u vezi, nesjećanje ovog svjedoka u odnosu na okolnosti da li su on i optuženi išli zajedno u Č. da razmjene 200 kanadskih dolara (nakon što je novac razmijenjen u M.) kako je svjedok izjavio u istrazi, ili je on sam išao, kako je izjavio na glavnom pretresu, na koje okolnosti mu je predočavan zapisnik iz istrage dat u KT HNK broj T07 0 KT 0016624 16 od 12.04.2016. godine, po ocjeni ovog suda, ne dovode u sumnju iskaz ovog svjedoka u odnosu na odlučne činjenice da optuženi ujutro kritičnog dana nije imao novac nego da je navečer imao kanadske dolare. S tim u vezi, ne može

se prihvatiti iskaz svjedoka H. D. da je kod optuženog u prijepodnevnim satima kritičnog dana vidio kanadske dolare jer je ovaj iskaz u suprotnosti sa navedenim dokazima. Osim toga ovaj svjedok je na kraju izjavio da se ne sjeća više ni koji je dan bio ni kada je vidio kanadske dolare kod optuženog, što njegov iskaz čini nepouzdanim.

Cijeneći iskaze svjedoka V. H. sud nalazi utvrđenim da optuženi kritičnog jutra na licu nije imao ogrebotine. Tako je svjedok V. H. izričito naveo da optuženi ujutro nije imao ogrebotine po licu, a navečer jeste, te kada ga je pitao otkud mu ogrebotine rekao je da mu je to od tuče sa ocem. Dovodeći u vezu iskaz ovog svjedoka sa iskazom svjedokinje G. D., koji sud cijeni objektivnim i tačnim i kao takvom mu poklanja vjeru, koja je izjavila da je navečer toga dana kada je ubijena G. S. iz neposredne blizine vidjela na D. ogrebotine u području čela i po licu koje su bile friške i nisu bile skorene, sud nalazi utvrđenim da je riječ o ozljedama koje nisu postojale u prijepodnevnim satima kritičnog dana, a što je tvrdio i svjedok V. H., već da je riječ o ozljedama koje su nastale kritičnog dana i to u periodu od rastanka sa svjedokom V. H. i njihovog ponovnog susreta navečer. Navedeno je potvrđeno i iskazom svjedoka G. D. koji se prisjetio da je kritične večeri optuženi imao ogrebotine po licu. Sud je prihvatio njegovo objašnjenje dano u unakrsnom ispitivanju kada mu je predložen iskaz iz istrage u kome je rekao da mu je njegova žena rekla da je kritične večeri vidjela D. ogrebenog po licu, a da on to nije primijetio, da je kod davanja iskaza iz istrage još uvijek bio u šoku zbog smrti majke ali sada kad je sve prošlo i kad pokušava rezimirati, sjeća se da je primijetio te ogrebotine. Naime, logično je da se svjedok inače sin ubijene, zbog stanja šoka u kome je bio nakon saznanja da mu je majka ubijena, ne sjeća svih detalja od kritične noći, posebno detalja koji se u datom trenutku nije direktno ticao njegove ubijene majke. Stoga se iz navedenih razloga ne može prihvatiti tvrdnja odbrane da ovaj svjedok nije vidio ogrebotine na licu optuženog kritične večeri pozivanjem na zapisnik o saslušanju svjedoka G. D. dat u KT HNK broj T07 0 KT 0016264 16 od 13.04.2016. godine, jer je svjedok na glavnom pretresu dao razumno objašnjenje u odnosu na okolnosti da je i on kritične večeri primijetio ogrebotine na licu optuženog. Imajući u vidu iskaze svjedoka V. H., G. D. te svjedokinje G. D., ovaj sud ne poklanja vjeru iskazu svjedokinje P. A. u dijelu u kojem govori da je optuženi imao ogrebotine dan ranije, ocjenjujući njezin iskaz neistinitim i usmjerenim na pokušaj pomaganja optuženom pošto su njih dvoje bili u ljubavnoj vezi.

Cijeneći iskaz svjedokinje G. S. u dijelu u kojem je navela da je optuženi jednog trenutka nju upitao koju smjenu radi taj dan, sud nalazi da je upravo iz tog razgovora optuženi saznao da će G. S. popodne biti sama u stanu. Vjerodostojnost iskaza ovog svjedoka ne dovodi se u pitanje navodima odbrane optuženog da navedeni upit optuženog nema logike jer je optuženi to pitao svjedokinju u vrijeme dok je trajala prva smjena, obzirom, kako slijedi iz iskaza optuženog, da je to pitao između ostalog pošto je svjedokinja često znala biti na bolovanju.

Iz iskaza svjedokinje G. L. sud je utvrdio da se ona kritičnog dana čula telefonom sa S. negdje oko 15,30 sati, a to je sigurna jer ona i muž ručaju u 15,00 sati a njih dvije su razgovarale nakon što je ona ručala, da je S. pitala ima li 50 litara crnog vina koje joj treba za S. sina koji će to nositi na more, da je ona nakon toga zvala S., koja joj se nije više javila. Iz listinga telefonskih poziva HT E., slijedi da je S. zvala G. L. u 15,15 sati, pa sud poklanja vjeru iskazu navedene svjedokinje jer se radi o približnom vremenu.

Međutim, iako se tvrdnja odbrane, pozivanjem na listing HT E. i ukazivanjem da u listingu nisu zabilježeni pozivi G. L. koja navodi u svom iskazu da ih je upućivala S. nakon završenog prvog razgovora, ukazuje tačnom, navedeno ne dovodi u sumnju iskaz ove svjedokinje da je kritičnog dana nju nazvala S. i da je ona razgovarala sa S.. Stoga se ne može prihvatiti navod odbrane da je iskaz ove svjedokinje u cijelosti neistinit. Nadalje, prema iskazu svjedokinje T. V. ona je kritičnog dana od oko 15,00 do oko 15,30 sati bila na kafi kod susjede K. koja stanuje u stanu tačno ispod stana u kojem živi S., jasno je čula neki tupi udar, pa je naglas prokomentirala: „Evo je S. loži vatru“, pomislivši da je palo neko drvo ili kao da je neko udario nogom o pod. Vjerodostojnost iskaza ove svjedokinje nije dovedena u pitanje navodima odbrane da je ujak ove svjedokinje oženjen sa sestrom ubijene. Kada se iskaz ove svjedokinje dovede u vezu sa iskazom svjedokinje G. L., sud zaključuje da se predmetni događaj opisan u izreci presude, dogodio oko 15,30 sati, jer eventualna odstupanja u iskazima ovih svjedokinja u pogledu vremena nisu od uticaja na istinitost njihovih kazivanja, obzirom da je riječ o približno istom vremenu koje su svjedokinje navele kao orijentaciono, a ne tačno od njih utvrđeno vrijeme.

Da je optuženi dana 07.03.2016. godine, iskoristivši odsustvo njene kćerke i povjerenje koje je ona imala u optuženog kao sina njenih prijatelja i susjeda, ušao u stan G. S. i fizički je napao, sud zaključuje na temelju provedenih dokaza. Naime prema iskazima svjedoka G. S. i D., njihova majka je bila jako oprezna i nikome ne bi otvorila vrata dok ne bi pogledala kroz špijunku i ne bi otvorila vrata nepoznatoj osobi. S obzirom da na stanu G. S., kako to slijedi iz fotodokumentacije nisu pronađeni tragovi nasilnog ulaska u stan, a da iz iskaza svjedoka Š. Đ. i T. V. slijedi da je stan bio otključan, sud zaključuje je da je G. S. napadača poznavala i da mu je otvorila vrata. Nije sporno da je optuženi K. D. susjed G. S. i da je S. bila u dobrosusjedskim odnosima sa njegovim roditeljima. U prilog ovakvom zaključku suda ide činjenica da baš u vrijeme kada se desilo ubistvo G. S., dakle oko 15,30 sati, alibi optuženog ničim nije potvrđen, jer iz iskaza svjedoka V. H. i H. D. ne proizilazi da je u kritično vrijeme optuženi bio sa njima. Pored toga, navedeni zaključak suda potvrđuje i iskaz oca optuženog koji je izjavio da je optuženi došao oko 15,00 sati kući, da ne zna kada je optuženi ponovo izašao iz stana, jer ga nije vidio pošto je spavao, a da se optuženi vratio kući oko 19,15 sati, tj. za vrijeme dnevnika. Dakle, dokazi koje je sud cijenio upućuju na zaključak da je počinitelj ovog krivičnog djela optuženi K. D.. Pri tome je ovaj sud imao u vidu da je optuženom kao njenom susjedu, bilo poznato da S. ima sina u K., pa je isti mogao realno očekivati da će u stanu G. S. pronaći određenu količinu novca, kao i to da optuženi ne spori da je uzeo novac iz stana G. S.. S tim u vezi ovaj sud je cijenio i dio iskaza svjedoka V. H. u kojem navodi da mu je optuženi sutradan nakon kritičnog događaja u poruci napisao da se nikome ne javlja i da dođe hitno do njega, da kaže da je novac koji je razmjenjivao našao u koverti na cesti. Time je po ocjeni ovog suda, optuženi nastojao prikriti svoje učešće u inkriminisanom događaju.

Izneseni zaključak suda nije doveden u pitanje ni dokazom odbrane Izvještajem o pretresu stana K. K. broj 02-02/3-1-04-34-75-1/EČ od 17.03.2016. godine sa potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta od 16.03.2016. godine i zapisnikom o pretresanju od 16.03.2016. godine, iz kojih slijedi da su tom prilikom uzeti odjevni predmeti koje je kritičnog dana nosio optuženi K. D. (kako to odbrana tvrdi) i da na tim odjevnim predmetima nisu pronađeni relevantni tragovi (Nalaz je prezentiran u aktu 09-18/3-04-

6-1850/16 od 11.04. 2016. godine). Navedeno stoga što, po nalaženju ovog suda, prije svega nije sa sigurnošću utvrđeno i potvrđeno da su to baš ti odjevni predmeti koje je optuženi nosio u vrijeme izvršenja krivičnog djela, a zatim, kako slijedi iz stanja spisa, isti su oduzeti od optuženog devet dana nakon počinjenja krivičnog djela, pa se isti iz navedenih razloga, ne mogu prihvatiti kao vjerodostojni.

Stoga, cijeneći tezu odbrane optuženog u dijelu da su krivično djelo učinile neke druge osobe koje su u kritično vrijeme viđene u blizini zgrade u kojoj je živjela G. S., pozivajući se na iskaz svjedokinje S. S., sud je ne može prihvatiti iz razloga što je ova svjedokinja izjavila da je kritične večeri oko 18,00 sati, ispred svoje zgrade koja se nalazi preko puta zgrade u kojoj je živjela S., vidjela dvojicu mladića u crnim duksericama sa crnim kapama na glavi koje su bile normalne a ne kape fantomke, da u tom dijelu grada ima puno studenata i da tu svako prolazi. Također, kada je riječi o tezi odbrane optuženog da bi V. H. mogao biti učinitelj ovog djela jer je optuženi dolare ukrao u prijedopnevnim satima, pa zbog toga nikako nije imao potrebu zbog dolara ponovo dolaziti u stan G. S., sud je nalazi neosnovanom. Naime, svjedok V. H. je izričito tvrdio da mu je optuženi navečer dao kanadske dolare koje je on (svjedok) razmijenio u mjenjačnici, što je potvrđeno materijalnim dokazima – potvrdama o razmijenjenim kanadskim dolarima između 18,00 i 19,00 sati naveče kritičnog dana.

Na osnovu zapisnika o obdukciji, fotodokumentacije i iskaza dr. Č. M., koje dokaze je sud ocijenio objektivnim i tačnim i da su isti dati u skladu sa vještinom i pravilima struke, sud je utvrdio da je ubijena G. S. na tijelu imala dvije ubodne rane u predjelu prednje desne strane vrata od kojih je jedna plitka oko 1 cm a druga teška i po život opasna sa dubokim ubodnim kanalom od oko 16,5 cm, tri tačkaste ubodne rane u predjelu prsnog koša od kojih jedna sa prodorom u desno prsište između drugog i trećeg desnog rebra, ubodnu ranu prednje desne strane vrata, sa ubodnim kanalom koji razrezuje kožu i površinski sloj podležeg mišića desne strane vrata do dubine 1 cm i ubodnu ranu prednje desne strane vrata sa prodorom u lijevo prsište tokom kojeg su ozlijeđeni i razrezani podložni prsnoključnosasti mišić, unutarnja jugularna vena, prerezano 2/3 opsega dušnika, cijeli opseg lijeve potključne arterije te gornji režanj lijevog pluća a rez završava u tkivu plućevine do dubine od 4 cm i izljevom krvi u lijevo prsište te iskrvarenje uslijed čega je S. G. ubrzo preminula. Također, oštećena je imala i druge ozljede u vidu oguljotine i krvnog podljeva kože donjeg dijela lica, nosa, oba obraza i brade, zatim krvne podljeve obje nadlaktice i kože hrpta obje šake, brazdu davljenja na vratu, krvni podljev vrata i sredoprsja, nagnječenje donjeg režnja desnog pluća. Na osnovu nalaza navedenog vještaka, sud je nadalje, utvrdio da su ubodne rane na vratu mogle nastati djelovanjem noža ili nožu sličnog sredstva, da je brazda davljenja nastala isključivo mehaničkim putem djelovanjem silka koji je čvrsto stegnut na vratu, ali u konkretnom slučaju ne dovoljno da bi izazvao smrt, krvni podljevi kože obje nadlaktice i kože hrpta obje šake su nastale pritiskom prstiju osobe koja je nanosila ozljede, oguljotine i krvni podljevi kože donjeg dijela lica su mogle nastati pritiskanjem usta i nosa šakom osobe koja je nanosila ozljede, dvije rane ubodne smještene iznad prsne kosti sa vidljivim prodorom kroz kožu i kroz potkožje i treća ubodna rana smještena sa desne strane prsne kosti sa prodorom u desno prsište su mogle nastati ubodom sredstva tankog i uskog šiljka, što je u konkretnom slučaju mogla biti i igla za pletenje, pri čemu je jedna igla nađena uz silk koji je bio motan oko vrata, a druga igla nije nađena uz tijelo. Ubodne rane, pogotovo ubodna rana sa prodorom u lijevo prsište,

je nastala zadnja i uzrokovala je smrtni ishod, a sve ostale ozljede koje su nastale su imale vitalnu reakciju i nastale su prethodno ovoj zadnjoj ozljedi. Podljevi kože donjeg dijela lica, nosa i obraza nastali su zatvaranjem nosa i usta, ali sigurno nisu nastali nakon smrti, već su to zaživotne ozljede koje su nastale prije smrti. Za nanošenje svih ovih ozljeda, kada bi se one nanosile u nizu ne uključujući vrijeme koje je potrebno za promjenu sredstva nanošenja, sud je na osnovu iskaza dr. Č. M. utvrdio da je bilo potrebno minimalno 10 do 15 minuta. Također, na osnovu nalaza ovog vještaka sud je utvrdio da su neke od ozljeda koje su nađene na hrptovima šaka odbrambene ozljede nastale kod davanja otpora napadaču od strane G. S.. Stoga ovaj sud nalazi utvrđenim da je optuženi oštećen G. S. nanio povrede koje su utvrđene vještačenjem. Iz navedenih razloga se ne može prihvatiti teza odbrane da je optuženi imao ogrebotine po licu u prijepodnevnim satima kritičnog dana jer ista ničim nije potkrijepljena, pa s tim u vezi nisu od uticaja ni navodi odbrane da svjedoci Š. Đ. i T. V. nisu vidjeli ogrebotine na licu optuženog, iz razloga što ovi svjedoci, nisu konkretno ni ispitivani na navedene okolnosti. Nadalje, kako iz iskaza dr. Č. M. proizilazi da je oštećena S. pružala otpor, te kako je sud našao utvrđenim, a kako je to ranije obrazloženo, da je optuženi tek u večernjim satima imao ogrebotine po licu, sud zaključuje da su te ogrebotine nastale prilikom borbe optuženog i oštećene G. S. i da je toj borbi oštećena optuženog noktima ruku ogrebala po licu.

Da su na sredstvima izvršenja ovog krivičnog djela (iglama, silikonskoj vezici koja povezuje igle za kružno pletenje i većem kuhinjskom nožu) pronađeni tragovi krvi usmrćene G. S. proizilazi iz iskaza vještaka diplomiranog biologa K. E. prezentiranog u nalazu broj 09-18/3-04-6-347/16 od 18.03.2016. godine, koji sud cijeni objektivnim i tačnim i kao takvog ga prihvata u cijelosti.

Nadalje, iako dr. Č. M., kako to slijedi iz zapisnika o glavnom pretresu, nije decidno odgovorila odbrani na njihova pitanja koja se odnose na tačno vrijeme smrti, položaje tijela napadača i ubijene, da li je napadač dešnjak ili lijevak, po nalaženju ovog suda, ona je u vezi sa navedenim dala vrlo detaljna obrazloženja. Tako je vještak obrazložila da se vrijeme smrti može u prvo vrijeme, nakon utvrđivanja smrti, odrediti donekle prema tjelesnoj temperaturi pokojnika, odnosno vremenu hlađenja tijela pokojne. Kako u konkretnom slučaju to nije bilo moguće jer temperatura tijela nije mjerena na licu mjesta nakon pronalaska i konstatacije da je S. G. mrtva, vrijeme smrti se može odrediti prema mrtvačkim pjegama, njihovoj poziciji. U konkretnom slučaju zbog iskrvarenja mrtvačke pjege su bile izrazito slabo izražene na stražnjim dijelovima tijela, što je uobičajeno za osobe koje su umrle zbog iskrvarenja. Jedino što je preostalo u konkretnom slučaju je bila mrtvačka ukočenost koja je bila posvuda na velikim zglobovima ekstremiteta dobro izražena i temeljem toga se bilo moguće izjasniti da bi vrijeme smrti odgovaralo intervalu od 13,30 do 19,30 sati prethodnoga dana. G. S. je iskrvarila i vrlo teško je na temelju mrtvačkih pjega dati nešto konkretno. Bilo bi nepotrebno mjeriti temperaturu tijela koje je neko vrijeme tijelo provelo u hladnjaku. Dakle, po nalaženju ovog suda, u odnosu na vrijeme smrti objektivno je dat mogući raspon vremena u kome je smrt nastupila pri čemu je vještak jasno objasnila iz kojih razloga taj raspon nije bilo moguće vremenski suziti. Kako je raspon vremena smrti dat na temelju objektivnih parametara i tragova nađениh na tijelu G. S., navodi odbrane da pomenuti vještak nije utvrdila tačno vrijeme smrti nisu od uticaja na utvrđenje suda da da se predmetni događaj dogodio kritičnog dana oko 15,30 sati. S tim u vezi, prednji

zaključak suda ne može dovesti u sumnju iskaz svjedoka policajaca P. I. koji je izjavio da je doktor K. u neformalnom razgovoru govorio o vremenu smrti obzirom da navedeni doktor nije utvrđivao vrijeme smrti ubijene G. S., nego je izvršio vanjski pregled leša, što je u svom iskazu potvrdio i svjedok K. M.. Tvrdnje odbrane da je doktor K. otkrivao tijelo ubijene jer je vidio mrtvačke pjege koje su na najnižim tačkama tijela, nisu od uticaja na utvrđenje ovog suda da je ovaj doktor samo izvršio vanjski pregled leša, a to ne isključuje mogućnost da je doktor pogledao i noge ubijene. Stoga, navodi odbrane da doktor K. nije postupao po Pravilniku o načinu pregleda umrlih, te uvrđivanja vremena i uzroka smrti (Sl. novine FBiH broj 79/13) i da je usljed toga leš G. S. nezakonit dokaz, ne mogu se prihvatiti. Pomenuti doktor nije postupao u svojstvu mrtvozornika, pa navedena okolnost sama po sebi ne čini leš nezakonitim dokazom u smislu odredbe člana 11. ZKP FBiH. Tvrdnja odbrane da je leš G. S. nezakonit dokaz jer se iz spisa ne može vidjeti lanac držanja tog dokaza, ne može se prihvatiti jer iz stanja spisa slijedi (zapisnik o uviđaju) da je leš po naredbi ovlaštenog organa prevezen sa lica mjesta do obdukcione sale. Također ni okolnost na koju odbrana ukazuje da je u zapisnika o uviđaju konstatovano da se oko vrata ubijene vidi zategnuta svijetlo siva nit (silk) koja je iza glave zavezana u čvor, dok je u zapisniku o uviđaju konstatovano da je čvor silka na prednjoj strani vrata, ne čini leš nezakonitim dokazom. Osim toga ni odbrana ne konkretizira zbog čega navedena okolnost čini taj dokaz nezakonitim u smislu odredbe člana 11. ZKP FBiH.

U odnosu na prigovore odbrane koji se odnose na položaje tijela napadača i ubijene i na to da li je napadač bio dešnjak ili lijevak, dr. Č. M. je prvo podsjetila da je ubijena imala oko vrata u gornjoj trećini zavezan plastični silk sa dvostrukim čvorom na gornjoj strani vrata, što upućuje da su njeni dišni putevi bili zakrčeni u nekoj mjeri. Osoba kojoj su stegnuti dišni putevi ima kretnje koje pridonose borbu za zrak i u tom slučaju vrlo teško je predvidjeti međusobni položaj osobe koja se bori za zrak i osobe koja nanosi ozljede. To znači da je u vrijeme nanošenja ubodnih rana nožem učinitelj krivičnog djela morao fiksirati glavu ubijene. Dalje je navela da su podljevi kože donjeg dijela lica, nosa i obraza nastali zatvaranjem nosa i usta, ali sigurno nisu nastali nakon smrti. Ako se ima u vidu da je, po onome što je navela dr. Č. M., nanošenje ozljeda u borbi između napadača i ubijene trajalo 10 do 15 minuta onda je, po mišljenju suda, prihvatljiv zaključak da je teško decidno zaključiti kakav je sve bio položaj tijela napadača i ubijene u tom vremenu u kome je trajala i borba između njih, i da je upravo radi toga ozljedu mogao nanijeti i dešnjak i lijevak, pa bi svaki isključiv zaključak u tom pravcu bio pretpostavka koja ne bi bila utemeljena u objektivnim tragovima pronađenim na tijelu ubijene. Iz navedenih razloga nije doveden u pitanje nalaz ovog vještaka prigovorima odbrane koji se odnose na položaje tijela napadača i ubijene i na to da li je napadač bio dešnjak ili lijevak.

Kako iz Naredbe tužiteljstva slijedi da je dr. Č. M. određena za vještaka i da je dužna sačiniti nalaz i mišljenje, odnosno da pregled i obdukcija leša nije povjerena specijaliziranoj zdravstvenoj ustanovi nego dr. Č. M. – specijalisti patološke anatomije i sudske medicine, ona je u skladu sa članom 118. ZKP FBiH imala obvezu sačiniti nalaz i mišljenje. Okolnost da ona nije na listi stalnih sudskih vještaka nema za posljedicu da se ona nije mogla odrediti za vještaka i ispitati na glavnom pretresu. Pri navedenom se mora imati u vidu i odredba člana 112. ZKP FBiH kojom je propisano da se za vještaka ne može odrediti osoba koja ne može biti saslušana kao svjedok (član 96.) ili osoba koja

je oslobođena dužnosti svjedočenja (član 97.), kao ni osoba prema kojoj je krivično djelo učinjeno, a ako je takva osoba određena na njenom nalazu i mišljenju se ne može zasnivati sudska odluka. Dakle, niti jedna odredba ZKP FBiH ne propisuje da se za vještaka može odrediti samo osoba koja se nalazi na listi stalnih sudskih vještaka, već je neophodno raspolaganje potrebnim stručnim znanjem. Također, članom 11. Zakona o vještacima (Sl. novine F BiH broj 49/05) je propisano da lista vještaka nije obvezujuća za sud ili drugi organ koji vodi postupak, odnosno druge učesnike u postupku, osim ako je drugačije predviđeno propisima kojima se uređuju pravila postupka. Iz navedenih razloga, nalaz i mišljenje dr. Č. M. nije doveden u pitanje prigovorima odbrane, da dr. Č. M. nije mogla biti vještak u konkretnom predmetu niti sačiniti nalaz i mišljenje jer se ista ne nalazi na listi stalnih sudskih vještaka.

Nadalje, kako iz iskaza vještaka prof. dr. K. A. kao i iz njegovog nalaza i mišljenja slijedi da u postupku vještačenja i davanju nalaza i mišljenja vještak K. nije polazio od činjenice da je optuženi (u trenutku davanja nalaza i mišljenja osumnjičeni), počinio krivično djelo već od pretpostavke da bi on mogao biti učinitelj tog krivičnog djela, ne mogu se prihvatiti navodi odbrane da je u konkretnom slučaju, prilikom vještačenja optuženog od strane ovog vještaka, povrijeđeno načelo pretpostavke nevinosti.

Odbrana optuženog smatra i da je Zapisnik o uviđaju PU M. broj 02-02/3-1-158/16 od 08. 03. 2016. godine nezakonit dokaz iz razloga što je nepropisno sastavljen jer nije potpisan od osoba koje su bile na uviđaju, bez pečata je i sačinjen je u prostorijama MUP-a. Uvidom u zapisnik o uviđaju utvrđeno je da je uviđaj obavljen dana 07.03.2016. godine, da je isti počeo u 21,30 sati i da je završen istoga dana oko 24,00 sata, a da je zapisnik o uviđaju sačinjen nakon obavljenog uviđaja dana 08. 03. 2016. godine. Prema odredbi člana 165. stav 1. ZKP FBiH, o svakoj preduzetoj radnji u toku krivičnog postupka sastavit će se zapisnik istovremeno kada se radnja obavlja, a ako to nije moguće, onda neposredno poslije toga. Branitelji optuženog ne iznose argumente da je u konkretnom slučaju bilo moguće sastaviti zapisnik o uviđaju istovremeno kada se uviđajna radnja obavljala. Nadalje, u zapisniku o uviđaju je navedeno ko je zapisnik sačinio i potpis osobe koja je zapisnik o uviđaju sačinila. Nijedna odredba ZKP FBiH ne propisuje da zapisnik o uviđaju moraju potpisati sve osobe koje su prisustvovalе uviđaju, pa nedostatak potpisa svih osoba prisutnih na uviđaju, pomenuti zapisnik ne čini nezakonitim. Iako se ukazivanje branitelja optuženog na nepostojanje pečata na zapisniku o uviđaju ukazuje tačnim to, samo po sebi, pomenuti zapisnik ne čini nezakonitim, niti su branitelji optuženog iznijeli konkretne argumente zbog čega bi navedeno taj dokaz činilo nezakonitim.

Nadalje, na osnovu nalaza i mišljenja vještaka prof. dr. K. A., kao i njegovog iskaza i nalaza i mišljenja i iskaza psihologa F. S., koje dokaze je ovaj sud ocijenio stručnim, objektivnim i tačnim i kao takvim im poklonio vjeru, ovaj sud je utvrdio da kod optuženog postoje određene karakterne crte poremećaja ličnosti gdje dominira impulsivno ponašanje, smanjena tolerancija na frustracije, sklonost agresivnom ispoljavanju i egocentrično ponašanje, da ne postoje simptomi mentalne zaostalosti, odnosno organskog oštećenja zbog konzumiranja droge i da je njegova sposobnost u vrijeme izvršenja krivičnog djela da shvati značaj djela i upravlja svojim postupcima bila smanjena, ali ne bitno, te da, je, prema tome, u vrijeme učinjenja krivičnog djela bio u stanju smanjene uračunljivosti, ali ne bitno.

Po nalaženju ovog suda optuženi je krivično djelo počinio sa direktnim umišljajem. Naime, sam način postupanja optuženog kod nanošenja ozljeda, njegova upornost i odlučnost da to učini, pokazuju njegovu namjeru da po svaku cijenu dođe do novca, pa i po cijenu S. smrti. S obzirom na brojnost i jačinu povreda koje je optuženi K. D. zadao oštećenoj G. S. po raznim dijelovima tijela, postupnost u načinu njihovog nanošenja pri čemu je koristio različita sredstva, (ubod iglama, davljenje silikonskim vezicama i ubodi nožem) te vrijeme koje mu je za sve to trebalo, pokazuju da je optuženi bio svjestan svog djela i da je to htio.

Cijeneći činjenicu da je optuženi nezaposlena osoba i da nije ostvarivao prihode i dovodeći je u vezu sa iskazom njegovog oca koji je rekao da bi on ponekad dao D. 20, 30 KM, najviše 50 KM, i iskazom svjedoka V. H. koji je izjavio da je kritično jutro on kupio drogu kojom su se drogirali on i optuženi, jer optuženi kod sebe nije imao para, sud zaključuje da je optuženom novac bio potreban za kupovinu droge jer je nesporno ovisnik o njoj, i da je iz tog razloga optuženi imao motiv za napad na G. S. radi pribavljanje novca odnosno postizanja koristi, usljed čega su se u radnjama optuženog stekla sva bitna obilježja krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka d) KZ FBiH. S tim u vezi prednji zaključak suda nije doveden u pitanje ni navodima odbrane da je u stanu ubijene pronađeno još 50 eura i 50 KM pa da iz tog razloga nije učinjeno ubistvo iz koristoljublja. Ovo stoga, što navedene okolnosti, obzirom na obilježja krivičnog djela Ubistvo iz koristoljublja iz člana 166. stav 2. tačka d) KZ FBiH, su irelevantne, odnosno nije bitna količina novca koju je učinilac odnio, niti je neophodno da je novac otuđen, već da je učinilac motivisan težnjom za postizanje koristi, pa i po cijenu tuđeg života. S tim u vezi, ovaj sud je, u skladu sa utvrđenim činjeničnim stanjem, izvršio neznatnu izmjenu optužnice na način da je iz činjeničnog opisa optužnice izostavio riječi „nanoseći joj tako veliku bol i patnju“, obzirom da navedeno u toku postupka nije dokazano.

Prilikom odmjeravanja kazne, sud je prije svega imao u vidu visinu zapriječene kazne za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka d) KZ FBiH, a zatim i sve okolnosti konkretnog slučaja. Olakšavajućih okolnosti na strani optuženog sud nije našao. Od otežavajućih okolnosti sud je cijenio raniju osuđivanost optuženog između ostalog i za krivično djelo razbojništva koje također u sebi sadrži elemente nasilja, zatim da je optuženi prilikom izvršenja ovog krivičnog djela pokazao upornost, odlučnost i bezobzornost, stepen krivice optuženog, kao i činjenicu da je djelo počinjeno nad starijom osobom koja je uz to njegova susjeda koja se često družila sa njegovim roditeljima. Cijeneći sve ove okolnosti sud nalazi da će se izrečenom kaznom zatvora u trajanju od 19 (devetnaest) godina postići svrha kažnjavanja u smislu odredbe člana 42. KZ FBiH.

Na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH optuženom se u izrečenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 15. 03. 2016. godine, do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećeni G. S. i G. D. su upućeni da imovinskopravni zahtjev ostvaruju u parničnom postupku. Navedeno stoga što su oštećeni G. S. i G. D. i u postupku pred prvostepenim sudom upućeni na parnični

postupak radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva, a u konkretnom predmetu nije bilo žalbe tužitelja a ni oštećenih na odluku prvostepenog suda o imovinskopravnom zahtjevu.

Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH, optuženi je oslobođen troškova krivičnog postupka, tako da troškovi koji se odnose na prvostepeni postupak i postupak odlučivanja po žalbama protiv prvostepene presude, padaju na teret budžetskih sredstava Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru, dok ostali troškovi krivičnog postupka koji se odnose na pretres pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda, iz razloga što prema podacima u spisu slijedi da je optuženi osoba slabog imovnog stanja, pa bi, po ocjeni ovog suda, plaćanjem troškova krivičnog postupka bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog.

Zapisničar
Šeta Mevlida,s.r.

Predsjednica vijeća
Mujanović Ismeta,s.r.

POUKA: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.